

„Але жертв скільки понесли мучарні !
 „Їх кровю пересякли всі рівнини,
 „До сих час еще їх тіла безкарні
 „Сьвіт заражають запахом згнилизни!...

„І чим заплатити можна за ті чини ?
 „Якаж нагорода відповість трести?
 „Хибя голову увінчать в лаврини
 „Щоб нам панував, як король болестий!!

А там на долі іскра утасна
 Тліє в попелах. Вскорі вітер дикий
 Видре і пірве в летючі рамена,
 І знов заблиснуть в темностях сьвічники.

І знов пожари фалями вздутими
 Пройдуть низини, ширить луну ясну,
 І знов борба поточить ся по землі,
 І громи ревнуть, і перуни тріснуть....

А полумінс вихрами вздуге,
 До змученого кине блиск веселий,
 Він тоді пізна що діло зачате,
 Сотворіня до кінця вже довели.

